

Załącznik do uchwały

Nr XXXVI/261/2017

Rady Gminy Sońsk

z dnia 17 lipca 2017 roku

Zawiadomienie

o sposobie załatwienia skargi A.K na działalność Wójta Gminy Sońsk polegającą na zaniechaniu powiadomienia organów ścigania o popełnieniu przez skarżącego przestępstwa

Uzasadnienie prawne:

- 1) art. 229 pkt 3), art. 238 § 1 i art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257);
- 2) art. 304 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U z 2016 r., poz. 1749 ze zm.);
- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U Nr 5, poz. 46).

Uzasadnienie faktyczne:

Do Rady Gminy Sońsk w dniu 29 czerwca 2017 r. wpłynęła drogą elektroniczną skarga A.K. na działalność Wójta Gminy Sońsk polegającą na zaniechaniu powiadomienia organów ścigania o popełnieniu przez skarżącego przestępstwa.

Po zapoznaniu się z zarzutami skargi, Komisja Rewizyjna Rady Gminy Sońsk przygotowała stanowisko Rady Gminy Sońsk w przedmiocie rozpatrzenia skargi, proponując uznanie niewłaściwości Rady Gminy Sońsk i odstąpienie od przekazania skargi według właściwości ponieważ skarżący przesłał skargę również organowi właściwemu w sprawie, tj. Prokuratorowi Rejonowemu w Ciechanowie.

W złożonej „skardze” skarżący zarzucił Wójtowi Gminy Sońsk, że bezprawnie i wielokrotnie odstąpiła od „obowiązku wynikającego z art. 304 § 2 kpk, polegającego na konieczności powiadomienia organów ścigania o zaistnieniu przestępstwa złożenia przeze mnie, fałszywych w opinii M.J. Ślubowskiej, oświadczeń majątkowych”. Jednocześnie, jak wynika z treści skargi, skarżący zawiadomił o powyższym Prokuratora Rejonowego w Ciechanowie, zarzucając Wójtowi Gminy Sońsk popełnienie przestępstwa, gdyż zdaniem skarżącego „M.J.Ślubowska albo poświadczała nieprawdę w dokumentach mających znaczenie prawne (...) albo nie dopełniła obowiązków funkcjonariusza publicznego”.

Dodać jedynie należy, odnosząc się do podniesionych zarzutów, że Rada Gminy Sońsk uważa je za całkowicie bezpodstawne. Zgodnie z powołanych przez skarżącego przepisem art. 304 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U z 2016 r., poz. 1749 ze zm.) instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swą działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym prokuratora lub Policję oraz przedsięwziąć niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub do czasu wydania przez ten organ stosownego zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa.

Instytucja samorządowa, tj. Urząd Gminy Sońsk, a nie Wójt Gminy Sońsk, w związku ze swą działalnością, tj. wykonując zadania określone w przepisach prawa powszechnie obowiązującego oraz w Regulaminie Organizacyjnym Urzędu Gminy Sońsk, nie dowiedział się o popełnieniu przestępstwa, o którym pisze skarżący. Nigdy Urząd Gminy Sońsk nie dysponował żadnym „oświadczeniem majątkowym” skarżącego. Nigdy też Pani Wójt Gminy Sońsk nie wydawała żadnych opinii o „oświadczeniach majątkowych”, skarżącego. Z tych powodów kierująca Urzędem Gminy Wójt Gminy nie miała wiedzy, że skarżący popełnił przestępstwo. Nie mając wiedzy w tym zakresie i co najważniejsze, dowodów, nie było podstaw do składania zawiadomień do organów ścigania. Są oczywiście osoby, które nie mając żadnych dowodów, zawiadamiają kilkadziesiąt razy w roku o popełnieniu nie popełnionych przestępstw, ale nie jest to zgodne z przepisem art. 304 § 1 k.p.k., który mówi o społecznym obowiązku zawiadomienia organów ścigania jedynie w przypadku, gdy ktoś faktycznie dowiedział się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, a nie je sobie wymyślił.

Jeśli skarżący ma wiedzę, że przy składaniu przez niego „oświadczeń majątkowych” doszło do popełnienia przestępstwa ściganego z urzędu może sam zawiadomić o tym organy ścigania.

Z tych powodów należało uznać niewłaściwość Rady Gminy Sońsk i odstąpić od przekazania skargi według właściwości ponieważ skarżący przesłał skargę również organowi właściwemu w sprawie, tj. Prokuratorowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Pouczenie: zgodnie z przepisem art. 239 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.